

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА

21 січня — в день 50-річчя з дня кончини Володимира Ілліча Леніна — керівники Комуністичної партії і Радянського уряду відвідали Мавзолей великого вождя і поклали вінок. На червоній стрічці вінка напис: «Геніальному вождю й учителю Володимиру Іллічу Леніну. ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР».

(ТАРС).

ВЧОРА ПІОНЕРИ КРАЇНИ РАД СЯТКУВАЛИ ЮВЛЕНІ — 50-РІЧЧЯ ПРИСВОЄННЯ ПІОНЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ІМ. В. І. ЛЕНІНА, (див. 2 стор.).

Більше чотиринадцять років працює старшою піонером у Олександрійській середній школі № 13 Н. Р. Баркар. Люблять її діти за щирість, амлія організувати цікаво і змістовно піонерське життя дружини.

На фото: Н. Р. БАРКАР серед піонерів школи.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV.
№ 11 (1803).

ЧЕТВЕР, 24 січня 1974 року

Ціна 2 коп.

1974. Трудова біографія.

КУРС — НА ВИСОКІ ТЕМПИ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ № 2 КІРОВОГРАДСЬКОГО ОРДЕНА «ЗНАК ПОШАНИ» ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ГІДРОАГРЕГАТІВ НА ВИЗНАЧАЛЬНИЙ РІК ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ.

Ударною працею був позначений третій, вирішальний рік п'ятиріччя для молодих робітників, службовців і спеціалістів нашого цеху. Разом з усім колективом план по обсягу виробництва 1973 року виконали достроково до 21 грудня, план реалізації продукції завершили до 27 грудня.

З великим піднесенням зустріли юнаки і дівчата цеху рішення грудневого (1973 року) Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС до партії, до Радянського народу. Програмою для кожного став девіз — дати продукції більше, вищої якості із найменшими, затратами.

У відповідь на палке слово партії та керуючись Постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік», комсомольці і мо-

лодь механоскладального цеху № 2 Кіровоградського ордену «Знак Пошани» заводу тракторних гідроагрегатів беруть на себе такі соціалістичні зобов'язання:

— на основі дальшого розвитку соціалістичного змагання, підвищення продуктивності праці, максимального використання робочого часу план випуску валової продукції виконати достроково — до 27 грудня 1974 року і понад план випустити продукції на 700 тисяч карбованців;

— підвищити продуктивність праці в порівнянні з 1973 роком на 20 процентів, в порівнянні з 1970 роком — на 50 процентів;

— за рахунок внутрішніх резервів і дотримання режиму економії знизити собівартість продукції на суму 120 тисяч карбованців.

— знизити трудомісткість продукції, що випускається, на 300 тисяч нормогодин;

— знизити втрати від браку, добитись 95-процентної здачі про-

дукції з першого пред'явлення і цим самим сприяти підготовці до внутрізаводської атестації гідронасоса;

— в найкоротший строк освоїти випуск нового гідронасоса НШ-32К;

— в школах комуністичної праці, в гуртках комсомольської політосвіти підвищити рівень економічних знань 50 членів ВЛКСМ;

— внести і впровадити у виробництво в 1974 році не менше 8 рацпропозицій з економічним ефектом не менше 9 тисяч карбованців;

— розвивати і зміцнювати шефські зв'язки зі школами № 27 і № 7 та колгоспом імені Петровського Кіровоградського району. До посівної кампанії випустити 500 гідронасосів НШ-32У понад план;

— добитись, щоб всі молоді робітники, які не мають середньої освіти, навчалися в школах робітничої молоді;

— продовжити в 1974 році соціалістичне змагання з комсомольцями і молоддю механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка» та механоскладального цеху № 1 нашого заводу.

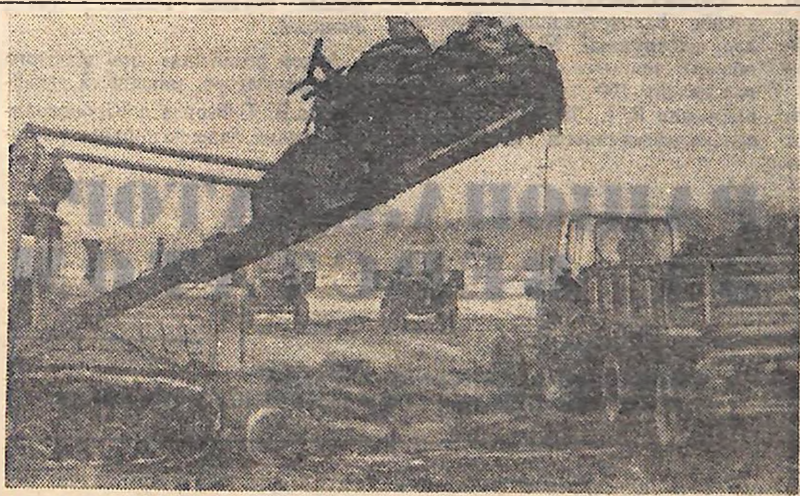
Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на відкритих комсомольських зборах механоскладального цеху № 2.

ЗУСТРІЧНИЙ МОЛОДИХ ПРАШНИКІВ

План третього, вирішального року п'ятиріччя колектив Долинського птахокомбінату зобов'язався виконати до 25 грудня. Колектив справився з річним планом реалізації продукції на суму 9 мільйонів 213 тисяч карбованців за 11 місяців.

У спільних здобутках колективу — чималий внесок комсомольців, яких на комбінаті понад 40. Нещодавно тут прийняли на 1974 рік зустрічний план. У четвертому році п'ятиріччя буде вироблено і реалізовано продукції на 9 мільйонів 550 тисяч карбованців або на 150 тисяч карбованців більше, ніж намічено планом. Продуктивність праці зростає в порівнянні з 1973 роком на 13 процентів.

С. МАТУСЯК,
позаштатний кореспондент «Молодого комуніста».
м. Долинська.

Цей знімок зроблено у колгоспі імені XX з'їзду КПРС Кіровоградського району. Тут щодня механізатор Віктор Ухань напантажує, а коліт Анатолій Дозоров, Василь Дерев'яко та інші доставляють у поле по 20 і більше тонн органічних добрив.

Зверніть увагу на тросову лопату «ТЛ-3». Звичайна, серпінна машина. Та кіш відрізняється від заводського. Його виготовили умільці. Заводський кіш підіймає вантаж на велику висоту і висипає його через себе назад. Це створює деякі незручності при завантаженні причепів та автомобілів, іноді призводить до пошкодження кузовів та рам цих машин.

Рационалізатори господарства зробили кіш, що висипає вантаж поперед себе, може підіймати його на потрібну висоту. Тепер ці кузови, ні рами машин не пошкоджуються.

НА ФОТО: навантаження місцевих добрив.

Фото В. ЦВЯХА.

ВИСОКІ НАГОРОДИ ВРУЧЕНО

18 січня в Баку відбулося спільне урочисте засідання Центрального Комітету Компартії Азербайджану і Верховної Ради республіки, присвячене врученню Азербайджанській РСР ордена Дружби народів.

З величезним піднесенням присутні обрали почесну президію урочистого засідання в складі Політбюро лєнінського ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС Ф. Д. Кулаков виступив на засіданні з промовою, яка не раз переривалася тривалими оплесками. Він оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Азербайджанської РСР орденом Дружби народів і прикріпив орден до прапора республіки.

З промовою-відповіддю виступив перший секретар ЦК Компартії Азербайджану Г. А. Алієв.

Глибоку вдячність Комуністичній партії і Радянському уряду висловили промовці, які виступили на засіданні. Вони говорили про те, що трудівники республіки у відповідь на високу нагороду Батьківщини доб'ються нових трудових звершень.

Учасники урочистого засідання з величезним піднесенням прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

У Єревані 19 січня відбулося спільне урочисте засідання Центрального Комітету Компартії Вірменії і Верховної Ради республіки. Воно було присвячене врученню Вірменській РСР ордена Дружби народів.

З величезним піднесенням присутні обрали почесну президію урочистого засідання в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

З промовою, яка не раз переривалася тривалими оплесками, на засіданні виступив член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико. Оголосивши Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Вірменської РСР орденом Дружби народів, він прикріпив орден до прапора республіки.

З промовою-відповіддю виступив перший секретар ЦК Компартії Вірменії А. Є. Кочинян.

Промовці, які виступили на засіданні, запевнили, що робітничий клас, колгоспне селянство, інтелігенція республіки віддадуть усі сили, знання, творчу енергію для успішного виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, берегти і зміцнюватимуть дружбу, братерське співробітництво між радянськими народами.

З величезним піднесенням учасники урочистого засідання прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

(ТАРС).

ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМУНІСТІВ СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

В обстановці великої активності, на високому ідейному й організаційному рівні пройшла 19 січня XXV партійна конференція комуністів столиці України. Її делегати заслухали й обговорили звітну доповідь міському партії про проведену роботу і завдання міської партійної організації щодо посилення організаційної й політичної роботи по виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС та грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС.

На конференції виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

В обговореному питанні прийнято відповідну резолюцію.

Обрано новий склад міському партії і ревізійної комісії.

В роботі конференції взяли участь члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України.

(РАТАУ).

ВАЖКО визначити, коли саме Людмила Троценко, доярка з колгоспу «Дружба», остаточно вирішила, що вона на вірному шляху. Можливо, ще тоді, як вчилася у Дерезькій середній школі і запропонувала подругам взяти шефство над тваринницькою фермою? А може дівчина зрозуміла свою любов до обраної професії лише тоді, як після закінчення школи пішла працювати підмінною дояркою. Все може бути. Але не в тому справа. Головне, що тоді комсомолка знайшла себе в роботі.

У неї веселі очі, золоте, наче скупане в світанковому сонці, волосся. І красиві трудові руки. Те, що я саме в неї розпитую про будні тваринників, трохи навіть збентежило Людмилу:

— У нас на фермі молодих доярок багато, кожна з дівчат може за двох справитись, якщо треба. Ось хоч би комсомолка Любов Березюк, молодий комуніст Галина Калашник. Наш колектив називається комсомольсько-молодіжним.

І все ж мені приємно розповісти про неї, Людмилу Троценко хоч вона й не брала участі у конкурсі «Першій тритисячниці Кіровоградщини». Адже по надоях вона займає одне з перших місць в районі, а для своїх молодих подруг, як старша була прикладом у роботі.

...Здається, вчора це було. Після впускного вечора ніяк не вірилось, що звична мелодія шкільного дзвінка відтепер відлунуватиме лише в серці.

— Розбудить мене завтра на світанку, мамо. Піду на ферму працювати...

РОЗБУДИТЬ НА СВІТАНКУ...

Помітивши материну збентеженість, додала:

— Я вже й з головою колгоспу домовилась. Вчора...

Працювала підмінною дояркою. А воєни набрала групу нетелів. Коли на фермі брали соціалістичні зобов'язання, запитали подруги:

— Який рубіж на третій, вирішальний визначаєш, Людмилу?

Довго не задумувалась. Давно вже все зважила, підрахувала можливості з завідувачем фермою і з головним зоотехніком.

— За 3200 кілограмів молока на коро-

ву, — сказала впевнено, хоч і знала, що ця заявка зобов'язує до ще більших зусиль в роботі.

Встановила чіткий розпорядок дня, старанно роздоювала корів. Надої в групі сягнули 16—18 кілограмів на добу.

— А таки виконає Людмила своє зобов'язання, — з повагою говорили між собою доярки.

І не помилились. Вже за 7 місяців вона надоїла на кожну корову по 3405 кілограмів молока. За її прикладом доярки застосували сталий графік догляду за тваринами. Незабаром відчули, що працювати стало легше, а надої різко пішли вгору.

— Пора нам, дівчата, ввести індивідуальні раціони, — запропонувала якось Людмила. — Кормів у нас вистає, але згодовувати їх треба раціонально. В

цьому — один із шляхів збільшення надоїв.

І дійсно, запровадивши такий метод годівлі, доярки отримали на 210—230 кілограмів молока більше, ніж в попередньому році. Людмила Троценко надоїла понад 4000 кілограмів молока на корову.

Добра слава крила має — говорить народне прислів'я. Про трудові звершення Людмили дізнався весь район. За досвідом до неї приїздили доярки з інших районів, прагнуть вивідати «секрети».

— А їх немає, — говорить Людмила Троценко. — Треба лише впроваджувати найновіші методи догляду й утримання тварин, суворо дотримуватись раціонів годівлі і розпорядку. А основне — треба любити свою справу.

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

Колгосп «Дружба»
Онуфріївського району.

У ЦК ЛКСМУ,

НАГОРОДИ

СТУДЕНТСЬКИМ

БУДІВЕЛЬНИМ

Секретаріат Центрального Комітету ЛКСМУ, президія Української Республіканської Ради професійних спілок та колегія Міністерства вищої й середньої освіти УРСР, підбивши підсумки республіканського змагання з суспільно-корисної праці серед студентів вищих та учнів середніх спеціальних навчальних закладів, прийняла відповідну постанову. У ній відзначається активна участь студентської та учнівської молоді республіки у виконанні завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки. Студентськими будівельними загонами освоєно 217 мільйонів карбованців капіталовкладень, проведена велика агітаційно-пропагандистська, культурно-масова та шефська робота. Члени студентських загонів виступали перед трудівниками колгоспів, радгоспів та будов з лекціями, концертами художньої самодіяльності, організовували піонерські табори, консультаційні пункти для молоді, що виявила бажання вступити до вузів і технікумів, надали велику допомогу в будівництві, ремонті та обладнанні сільських шкіл.

Розглянувши підсумки першого етапу республіканського змагання з суспільно-корисної праці, секретаріат Центрального Комітету ЛКСМУ, президія Української Республіканської Ради професійних спілок та колегія Міністерства вищої й середньої спеціальної освіти визначили переможців. Серед колективів, нагороджених Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ — комсомольські організації Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування та Кіровоградського машинобудівного технікуму. Це — висока відзнака за трудовий вклад юнаків та дівчат у виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Олово Примор'я

Нове родовище олова з багатими рудами, з яких легко добується метал, виявлено неподалік від споруджуваного рудника «Молодіжний», що на півночі Приморського краю. Рудник буде одним з найпотужніших оловобудівних підприємств на сході нашої країни. Його намічено ввести в дію до кінця п'ятирічки.

Опріснена вода

Ще однією потужною дистильційною установкою поповнився Магнішадський опріснювальний завод — найбільший у світі по виробництву питної води. На відміну від діючих установок працює за принципом миттєвого випаровування і витрачає на це вдвоє менше тепла. Вона виробляє близько п'ятнадцяти тисяч тонн прісної води на добу. З введенням нової потужності місто Шевченко — єдине в світі, що використовує тільки опріснену воду, вишло на рівень західноєвропейських столиць за витратою води на душу населення.

(ТАРС — РИТАУ).

ЗА РОКИ Радянської влади в нашій країні виріс новий тип робітника з широкою технічною ерудицією, який вдало поєднує у своїй діяльності професійну майстерність, досягнення науки і талант дослідника.

Цій важливій проблемі і присвячена монографія М. Р. Плюща «Технічна творчість робітничого класу Української РСР (1959—1970 рр.)», яка вийшла у видавництві «Наукова думка» 1973 року в Києві.

На матеріалах архіву і періодичної преси в монографії розглядаються важливі питання участі робітничого класу Української РСР в русі за створення нової техніки і прогресивної технології, за підвищення ефективності виробництва в нашій країні. Автор підкреслює важливість роботи винахідників і раціоналізаторів у громадських конструкторських бюро, комплексних бригадах раціоналізаторів, рядах новаторів, групах економічного аналізу та в інших творчих об'єднаннях новаторів республіки.

На великому фактичному матеріалі в монографії розкривається робота партійних організацій республіки по мобілізації виробничих колективів для створення нових

машин і механізмів, удосконалення технології виробництва.

Зокрема, автор поспішає і на досвід Кіровоградщини. Розповідає, як трудящі Кіровоградської області продовжували естафету, присвячену 100-річчю від дня народження В. І. Леніна, по підвищенню ефективності виробництва

створення ленінського фонду економії. Понад 60 млн. карбованців внесли трудящі області у фонд економії.

Автор розповідає про відомого раціоналізатора, машиніста екскаватора В. Т. Фесуна з Кіровоградщини, який лише на конкурсі раціо-

РАЦІОНАЛІЗАТОР—ЗА ВЕРСТАТОМ

НОВАТОРИ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ
В РУСІ ЗА ПРИСКОРЕННЯ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

на основі прискорення технічного прогресу.

На багатьох підприємствах області проводились економічні конференції, зверталась увага на посилення раціоналізації і винахідництва. Питання економії і ощадливості обговорювались на робітничих зборах. Колектив Кіровоградської взуттєвої фабрики став ініціатором

налізаторів 1964 року подав сім раціопозицій і одержав першу премію. Одна з його пропозицій допомогла автоматизувати роботу кабельного барабана екскаватора, що дало змогу збільшити у два рази продуктивність екскаватора.

Велика увага приділяється в монографії аналізу роботи таких масових об'єднань як Всесоюзне то-

перезаправлюючи слова відомої пісні. А потім вже пояснив: за три місяці тільки й навчався, що трактора водити, а за два роки досконало можна вивчити і трактори, і комбайни, здобути професію механізатора широкого профілю. Одним словом здобути справжні знання, щоб бути справжнім господарем землі.

Характерна й така деталь. У більшості учнів батьки працюють механізаторами. Взяти хоч би Сергія Євдокименка. Його батько, Григорій Ілларіонович, все життя прокладав борозни, збирав урожай в колгоспі «Маяк комунізму» Новомиргородського району. Нині на

Перейнявши у батьків любов до землі, учні профтехучилища передають цю любов своїм молодшим друзям. Зокрема, тісні контакти встановилися між комсомольськими організаціями училища та Маловісківської середньої школи № 3. Умільці училища виготовили для школярів розріз пускового двигуна, паливного насоса.

Комсомольська організація дбає, щоб її вихованці мали не лише міцні фахові знання, а й були фізично загартованими, зростали патріотами. В кінці минулого року було проведено цікаву вікторину «Нумо, хлопці!», що закріпила знання з військової підготовки. Багатьом запам'ятався похід по місцях рейду партизанського загону Наумова. Нещодавно відбулася зустріч майбутніх хліборобів з Героями Соціалістичної Праці О. П. Махіним, головою місцевого колгоспу «Победа» та Г. М. Катаном, бригадиром тракторної бригади цього ж колгоспу.

В. ЦВЯХ.

На фото: учні Олександр ДАНШИН (зліва) та Віктор ПУГАЧ готуються до занять. Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

варство винахідників і раціоналізаторів, науково-технічні товариства та ін.

Активна участь робітничого класу Української РСР у масовій технічній творчості супроводжувалася неухильним підвищенням його культурно-технічного рівня, змінами в професійному складі, в характері праці, яка стає дедалі більш творчою і інтелектуальною.

Значний інтерес розкриває розділ, де розкриваються соціальні наслідки сучасної науково-технічної революції. Позитивним є те, що в монографії розкривається творчий доробок багатьох кращих винахідників і раціоналізаторів, підкреслюється велике суспільне значення масової участі передових робітників у технічній творчості.

Появу зазначеного дослідження слід вітати. Книга розрахована на пропагандистів, слухачів шкіл комуністичної праці, раціоналізаторів і винахідників та усіх тих, хто цікавиться питаннями прискорення технічного прогресу в умовах сучасної науково-технічної революції.

В. БРАНИЦЬКИЙ,
кандидат історичних наук.

СВІТЛО ВЕЛИКОГО ІДЕАЛУ

ЖИВЕМО ЗА ЙОГО ЗАПОВІТАМИ

З юних літ ми обираємо собі ідеали, на які рівняємось, які наслідуємо в своєму житті. Кожен прагне до них по-своєму — в залежності від характеру, від поставлених цілей. Але настає час, коли обов'язково звітуєш перед собою, наскільки наблизився до свого життєвого зразка, чого досяг, що втратив. І тоді міряєш кожен свій крок за найвищою міркою.

Такими хвилинами живуть зараз учні нашої школи. Для ленінця немає вищого прикладу, ніж життя Ілліча. І тому ювілей присвоєння вождьові імені піонерської організації ми вирішили відсвяткувати не буденно — ще раз звернувши діла свої і помисли за найвищим орієнтиром — по життю Леніна. Так виникла ідея провести в школі Іллічеву декаду.

Розпочалася вона 15 січня тематичними лінійками в усіх класах. На них учні відзначили щогорічний вклад трудящих країни у виконання ленінських заповітів. Розглянули ми і свій доробок, оцінили навчання, працю, громадське життя, підвели підсумки змагання. Кожного дня в школі відбувалися цікаві заходи: ленінські уроки, тематичні конференції, урочисті лінійки, зустрічі з комсомольцями двадцятих років, учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн, фестивалі самодіяльного мистецтва. Проводили їх здебільшого рада дружини та штаб «Ренняння на піонерський прапор», який очолює Любов Рига. Значну допомогу

в організації надали нам старші друзі — загонові вожаки Анатолій Шевчук, Катерина Ходвіцька, Катерина Ментина, Олексій Рибалюк, секретар комсомольської організації школи Світлана Чупинська.

У ці дні постійно працював піонерський лекторій, який провів чимало цікавих занять. Одні з них — про піонерів двадцятих років — запам'яталися нам найбільше. В ході його звучали вірші й пісні пори революції і громадянської війни. Прислухали ми цікаву лекцію про життя й діяльність юних ленінців перших років Радянської влади. На закінчення подивилися діафільми про піонерів-героїв.

А раптурюючи на Всесоюзному піонерському зборі про зроблене, накреслюючи плани на майбутнє, ми присягали й надалі щодня жити і працювати по Леніну, бути в усьому схожими на нього.

Г. ШВЕЦЬ,
голова ради дружини Завалівської
школи-інтернату Гайворонського ра-
йону.

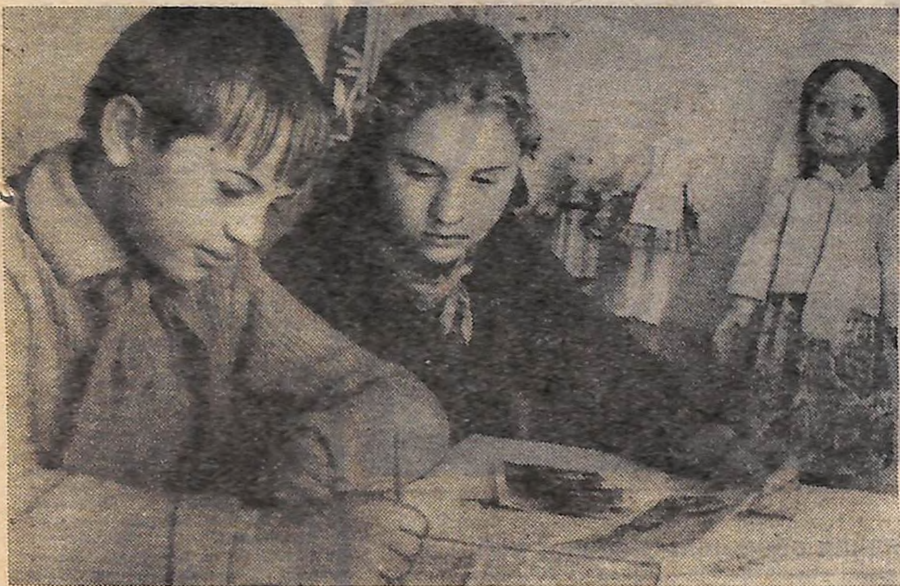
МІСЦЕ, КОЖНОМУ РІДНЕ

Сюди заходять тамуючи подих, несучи найчистіші думки й почуття. Так ідуть лише до Леніна. Минуло вже шість років, як учні нашої школи створили кімнату-музей Ілліча, і за цей час вона стала найдорожчим місцем для кожного з нас.

Тут зібрано вже чимало експонатів. Всі вони виготовлені руками школярів. А вже в нас стало традицією — кожного року в ленінські дні готувати для музею подарунки. Так з'явилося багато нових макетів, стендів, виставок, які розповідають про життя і діяльність вождя світового пролетаріату. У музеї часто проводяться диспути, теоретичні конференції, піонерські лінійки, тут зустрічаємось із старими комуністами, ветеранами колгоспного виробництва. І цього року у нас відбулися цікаві зустрічі з комсомольцями двадцятих років О. Ф. Гопак, Героєм Соціалістичної Праці К. П. Дмитровською, учасником Великої Вітчизняної війни В. М. Савченком.

При кімнаті-музеї створено учнівський лекторій. Група екскурсоводів проводить цікаві екскурсії не лише для наших учнів, але й для численних гостей. І ми дуже раді, коли вдається донести їм висоту ленінських ідей. У цьому — зміст нашої роботи.

Н. ПРОВІДІАН,
голова ради ленінської
школи-інтернату Гайворонського
району № 2.

На адресу Наддніпрянської СШ Новоархангельського району щодня пошта приносить чимало листів з різних кімнат Радянського Союзу. Майже всі учні школи — члени клубу інтернаціональної дружби. Кожен клас листується з піонерами однієї з союзних республік. Мчать листи й бандеролі з розповідями про життя піонерів степового, врожайного краю, з українськими сувенірами й від наддніпрянських піонерів.

На фото: шестикласники Валерій Шліфер та Галина Гуменна пишуть листа узбецьким піонерам з міста Кунграда.

Фото Ф. ГОНЧАР.

У КРАЇНІ ЧЕРВОНІХ ГАЛУСТІВ — СВЯТО. 50 РОКІВ ТОМУ ІМ ПРИСВОЄНО ІМ'Я ВОЖДЯ СВІТОВОГО ПРОЛЕТАРІАТУ, ЗАСНОВНИКА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ВОЛОДИМИРА ІЛІЧА ЛЕНІНА.

50 ЛІТ, ВОНИ СТАЛИ ДЛЯ ПІОНЕРІВ РОКАМИ ВІПРОБУВАНЬ НА ЗРІЛІСТЬ, ЗМУЖНІННЯ. В ІСТОРІЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІДБІЛИСЬ ГЕРОЇЧНІ І СЛАВНІ СТОРІНКИ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ.

В ДЕНЬ ЮВІЛЕЮ НА ВСЕСОЮЗНОМУ ПІОНЕРСЬКОМУ ЗБОРІ ЮНІ ЛЕНІНЦІ НАШОЇ ОБЛАСТІ ДОПОВІДАЛИ ПРО ТЕ, ЯК КРОКУЮТЬ ВОНИ МАРШРУТАМИ МАРШУ «ЗАВЖДИ НАПОГОТОВІ». ВСІ СВОЇ СПРАВИ, ЗДОБУТКИ І ПЕРЕМОГИ ВОНИ ЗВІРЯЮТЬ ПО ІЛІЧУ.

ІМ'Я НАМ — ЛЕНІНЦІ

1920 РІК. У Єлисаветграді створюються перші піонерські групи. Вони гуртуються навколо комсомольських осередків заводу «Червона зірка» та друкарні. Через два роки загони «Юних спартаківців» проводять свою першу міську конференцію.

1924 рік. Піонерська організація міститься чисельно й організації. Кількість її членів зростає від 150 до 2000. Особливе піднесення громадської діяльності спостерігається після присвоєння піонерів імені Леніна. Окружна газета «Червоний шлях» повідомляє в цей час: «Всі дитячі будинки і трудові школи охоплені комуністичним рухом. За цей рік не було жодного юного ленінця, який не брав би участі в громадсько-політичних кампаніях, які проводяться партією і радянською владою».

1927—1930 роки. Піонерський рух переходить на нові рейки. Загони юних ленінців допомагають виробничим комсомоль-

ПІВВІКУ З ІМЕНЕМ ІЛІЧА

● ХРОНІКА ПІОНЕРСЬКОГО РУХУ

● З ІСТОРІЇ ОБЛАСНОЇ

ОРГАНІЗАЦІЇ ЮНИХ ЛЕНІНЦІВ

ським осередкам, беруть активну участь у колективізації сільського господарства. У селі Аджамка (Кіровоградський район) чотири піонерські загони зібрали й здали в кооперацію більше ста пудів хліба. Їх приклад наслідували десятки інших дружин.

1941—1943 роки. Як і весь народ, піонери стають на захист Батьківщини. У партизанських загонах на території області діє чимало юних сміливців. Велику допомогу надавали народним месникам із загону імені Ворошилова підлітківці: піонери (Олександрівський район) Федя Шепель та Яша Матієнко. Юні розвідники загинули, до кінця виконавши свій обов'язок. Посмертно їх нагороджено медаллю «Партизан Великої Вітчизняної війни». Такої ж нагороди удостоєні брати Маркітани з Кіровограда, що також загинули, допомагаючи в тилу радянським воїнам.

Піонери визволеної Кіровоградщини зібрали 93 640 карбованців на танкову колону. Особливо відзначилися учні Богданівської середньої школи Знаменського району. Вони здали 34 068 карбованців у фонд оборони Батьківщини, 4633 карбованці у фонд допомоги дітям сиротам. Взявши шефство над військовим госпіталем, піонери надіслали пораненим більше тисячі посилок.

1958 рік. Чимало корисних справ на рахунок юних ленінців у ході дворічної «Піонерів — Батьківщині». Включившись у республіканську експедицію «Ешелон за ешелонами», школярі області зібрали й відправили закордонним металургам ешелон металевих брухт. Виплавлений метал використано для будівництва нафтопроводу «Дружба».

1967—1970 рік. Піонери активно включилися у підготовку до 50-річчя Радянської влади, 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Особливо пошавилися громадсько-корисна робота. У школах області створено більше 700 ленінських кімнат, 83 музеї і 352 кімнати та куточки бойової слави.

896 загонів удостоєні звання правофлангових у змаганні на честь 50-річного ювілею Всесоюзної піонерської організації. 451 дружина юних ленінців стала навчатися без другорічників.

1973 рік. Понад 92 тисячі піонерів області крокують маршрутами Всесоюзного маршу «Завжди напоготові!». Школярі з честю виконують свій головний обов'язок — добре навчатися. Процент успішності сягнув одного з найвищих рівнів за останні роки — 99,7 процента. Протягом року учні зібрали 3 тис тонн металобрухту, 480 тонн макулатури. Ними вирощено 12 112 кроків, 3983,4 кілограма кокошів шовкопряда. Піонери — добрий шеф природи. Ними виготовлено 1199 шпакілеви, 647 годівниць для птахів, зібрано 1836 кілограмів лікарських рослин. Активно працюють музеї Леніна, трудової і бойової слави, 530 клубів інтернаціональної дружби.

Традицій піонерської організації множаться новими корисними справами.

ЦІНА однієї хвилини. Чому вона дорівнює? Чи завжди раціонально використовується на уроці? Ці питання ми вирішили обговорити на зборі дружини, тема якого — «Знання потрібні в житті, як гвинтівка в бою». Перед цим вели широку розмову у піонерських загонах. Завершила її анкета «Як ти думаєш, для чого потрібно добре навчатись?». Відповіді різних було багато. Але спільна думка, яка об'єднувала всіх — наші знання, граця і досвід потрібні Батьківщині для її зміцнення, збагачення. За дверима школи на нас чекають просторі лани, потужні заводи та фабрики, наукові лабораторії. І скрізь потрібні високоосвічені кваліфіковані спеціалісти. Адже загальновідомо: середній учень в школі — середній працівник в майбутньому.

Ось чому така непримиренна боротьба ведеться в нашій піонерській дружині з кожним негативним оцінкою. Добре налагоджена робота «постів всеобучу», індивідуальна допомога невстигаючим.

Справа честі загону — мати наприкінці навчального року якомога більше «відмінників» і «хорошистів».

ВІДПОВІДАЙ НА П'ЯТІРКУ!

Ми — зміна батькам

тв». У цьому нам допомагає Всесоюзний марш «Завжди напоготові!», виконання завдань маршруту «В країну знань».

У нашій школі працює 37 предметних гуртків. Їх різноманітна робота захоплює всіх піонерів. Предметні тижні, олімпіади, вечо-

ри, клуби веселощів і винахідливих проходять змістовно і цікаво.

Піонерська дружина імені В. Дубініна працює під девізом «П'ятиріччя — відмінні знання, уміння й праця». Він повністю відповідає нашим прагненням — здобути якомога більше знань, щоб у майбутньому плідно застосувати їх на практиці.

Н. ЧАКОВСЬКА,
голова ради дружини імені
Володі Дубініна Помічан-
ської середньої школи № 2
Добровеличківського району.

ЗОВСІМ НЕДАВНО У НОВОПРАЗЬКІЙ МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ СТОВРЕНО ГУРТІК ХОРОВОГО СПІВУ. ТА ВІН УЖЕ ВСТІГ ЗАВОЮВАТИ ПОВАГУ СЕРЕД ГЛЯДАЧІВ. В ПРОГРАМІ ЮНИХ АМАТОРІВ ПІСНІ ПРО ПІОНЕРСЬКІ СПРАВИ, ШКІЛЬНЕ ЖИТТЯ, ЩАСЛИВЕ ДІТІНСТВО. ГУРТКІВЦІ ЧАСТО ВИСТУПАЮТЬ ПЕРЕД ТРУДІВНИКАМИ ФЕРМ І ПОЛІВ. КЕРУЄ НИМИ ДИРЕКТОР МУЗИЧНОЇ ШКОЛИ Р. С. ГІРКО.

НА ФОТО: ВИСТУП ГУРТКІВЦІВ НОВОПРАЗЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ШКОЛИ.

ФОТО Г. ФІЛАТОВА.

ЗІРКИ НА ОБЕЛІСКАХ

● ЧЕРВОНІ СЛІДОПИТИ —
ШЛЯХАМИ ГЕРОЇВ

У живописній місцині розкинулось наше село Букварка. І сонячного літа, і сніжної зими радують око мереживо садів, чисте плесо ставка, гінке розкрилля степу. Мирне, високе небо ясніє над батьківськими оселями.

Але ми знаємо, що ця краса, цей спокій рідної землі запововані в нелегкій битві з ворогом. 126 юнців загинули в роки Великої Вітчизняної війни, визволяючи наше село, 131 односельчанин не повернувся додому з фронту. І тому зараз ми робимо все для того, щоб віддати належну шану цим людям, дізнатися про них якомога більше.

Восьмий рік працює в нашій піонерській дружині гурток червоних слідопитів. За цей час його членами розвідано імена шістдесяти воїнів, які визволяли наше село. З різних куточків країни надходять від них листи. Пишуть нам інженер з Підмосков'я П. В. Малишев, житель міста Томська С. П. Петров, Герой Радянського Союзу лейтенант запасу С. К. Іванчиков, колишній заступник командира по політчастині 958 стрілецького полку П. О. Бадьянов та багато інших.

У куточку бойової слави зібрано чимало експонатів, які розповідають про бойовий шлях 299-ї Харківської стрілецької дивізії. Червоні слідопити продовжують пошуки історичних фактів, поповнюють експозицію музею новими експонатами.

О. ПУСТОВОЙТ,
староста гуртка червоних слідопитів
Букварської восьмипільної школи,
Олександрівського району.

